

РЕШЕНИЕ

№ 5015

гр. София, 28.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 21.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **3554** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител.

Образувано е по жалба на Д. Д. Н., чрез пълномощник адв. Ц., против заповед № 76/13.03.2020г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“, с която е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 и 108 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

В жалбата са наведени доводи, че не са налице материалноправните предпоставки за прекратяване на служебното правоотношение поради обективна невъзможност държавната служителка да изпълнява служебните си задължения, както и че същата се ползва със закрилата по чл. 107б от ЗДСл. Иска се отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Ц., който поддържа жалбата на заявените основания. Претендира разноски.

Ответникът – изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие, чрез процесуален представител юрк. П., оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема следното:

Със заповед № 206/31.07.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ Д. Д. Н. е назначена на длъжността Началник на отдел „Вино“ в Дирекция „Селскостопански пазарни механизми“.

В т. 10 от длъжностна характеристика, утвърдена на 27.08.2012г. от главния секретар на ДФ „Земеделие“, са предвидени следните изисквания за заемане на посочената

длъжност: минимална образователна степен – висше (магистър); предпочитана специалност, по която е придобито образованието – агрономство, право, икономика, финанси, инженерни науки и др.; професионален опит – 5 или повече години професионален опит. Длъжностната характеристика е връчена срещу подпис на жалбоподателката на 19.09.2012г.

На 01.08.2019г. е утвърдена изменена длъжностна характеристика за длъжността началник на отдел в ДФ „Земеделие“, отдел „Вино, промоционални програми и лицензии“, Дирекция „Селскостопански пазарни механизми“, съгласно която изискванията за заемане на длъжността са следните: образователна степен: висше магистър; професионална област: икономика, математика, право, агрономство, администрация и управление, стопанско управление, инженерство, финанси; професионален опит: 5 години; допълнителна квалификация/обучение: компютърна грамотност – MS O., I.; владеене на минимум един от официалните езици на ЕС (освен български) – работно ниво.

Със заповед № 1650/01.08.2019г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“ е прекратено служебното правоотношение с Д. Д. Н. на основание чл. 10б, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – поради съкращаване на длъжността. Заповедта е отменена с решение № 6443/31.10.2019г. по адм. дело № 9324/2019г. по описа на АССГ, оставено в сила с решение № 2412/14.02.2020г. по адм. дело № 79/2020г. по описа на ВАС.

На 03.02.2020г. е утвърдена изменена длъжностна характеристика за длъжността началник на отдел в ДФ „Земеделие“, отдел „Вино, промоционални програми и лицензии“, Дирекция „Селскостопански пазарни механизми“, съгласно която изискванията за заемане на длъжността са следните: образователна степен: висше магистър; професионална област: стопански и правни науки; професионален опит: 5 години; допълнителна квалификация/обучение: владеене на минимум един от официалните езици на ЕС – работно ниво. По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства от страна на ответника, че екземпляр от утвърдената длъжностна характеристика е връчен на жалбоподателката.

Във връзка с отмяната по съдебен ред на заповедта за прекратяване на служебното решение държавната служителката е подала заявление вх. № 02-6500/8520/25.02.2020г. до изпълнителния директор на ДФЗ, че на основание чл. 122, ал. 1 от ЗДСл желае да бъде възстановена на предишната си длъжност.

Със заповед № 74/13.03.2020г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, на основание чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, Д. Н. е възстановена и допусната на работа на заеманата по служебно правоотношение длъжност „началник на отдел“ в Дирекция „Селскостопански механизми“, отдел „Вино“, с ранг IV старши, която длъжност служителят е заемал преди издаването на заповед № 1650/01.08.2019г. на изпълнителния директор на ДФЗ, считано от 13.03.2020г.

Със заповед № 76/13.03.2020г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, предмет на оспорване в настоящото производство, е прекратено служебното правоотношение с Д. Д. Н. на длъжност началник на отдел с ранг IV старши в Дирекция „Селскостопански пазарни механизми“, отдел „Вино, промоционални програми и лицензии“. Заповедта е издадена на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл – поради обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3. Посочени са следните причини за прекратяване на служебното правоотношение: съгласно утвърдена длъжностна характеристика за длъжността началник на отдел в отдел „Вино, промоционални

програми и лицензии“, дирекция „Селскостопански пазарни механизми“ е въведено изискване за образователна степен – магистър, с професионална област – стопански и правни науки, която г-жа Н. не притежава. В резултат на това възниква обективна невъзможност г-жа Д. Н. да изпълнява служебните си задължения като началник на отдел „Вино, промоционални програми и лицензии“, дирекция „Селскостопански пазарни механизми“, тъй като престава да отговаря на изискванията за заемане на длъжността, регламентирани в длъжностната характеристика за длъжността началник на отдел „Вино, промоционални програми и лицензии“, дирекция „Селскостопански пазарни механизми“.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган и в предвидената от закона форма съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, но в нарушение на материалноправните разпоредби.

Служебното правоотношение на държавната служителка е прекратено на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. Според посочената разпоредба органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3, т.е. извън случаите на невъзможност поради болест, довела до трайна неработоспособност, или по здравни противопоказания въз основа на заключение на трудово-експертна лекарска комисия.

В Закона за държавния служител липсва легална дефиниция на понятието „обективна невъзможност“. В съдебната практика константно се приема, че се касае за състояние, възникнало по причини, стоящи извън волята на страните по правоотношението, поради което те са непреодолими. За да е налице обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, е необходимо да са налице три кумулативно дадени условия: да е създадена нова фактическа обстановка; същата да води до невъзможност служителят да изпълнява служебните си задълженията и причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните по правоотношението. Или обективната невъзможност по принцип следва да е породена от причини, за настъпването на които нито една от страните по правоотношението не съдейства в една или друга степен.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от Закона за администрацията (ЗА) държавните служители и лицата, работещи по трудово правоотношение, заемат длъжности, чиито наименования се определят в Класификатора на длъжностите в администрацията. В класификатора се посочват и разпределението на длъжностите в длъжностни нива, минималните изисквания за степен на завършено образование и ранг или професионален опит, необходими за заемането на всяка длъжност, както и видът на правоотношението, по което тя се заема. В нормата на чл. 14, ал. 1 от ЗА е предвидено, че за заемане на определена длъжност в администрацията са необходими задължителна минимална степен на завършено образование и професионален опит или ранг. Според чл. 14, ал. 2 от ЗА основните изисквания за заемане на длъжност в администрацията, каквото е образованието, се определят със закон. Според т. 69 от Класификатора на длъжностите в администрацията, минималните изисквания за

заемане на длъжността Началник на отдел в Държавен фонд "Земеделие" са образователна степен „магистър“, без конкретизация на специалността, ранг – II младши и професионален опит 5 години. Видно е от доказателствата по делото, че жалбоподателката отговаря на тези изисквания. Последвалото изменение в длъжностната характеристика променя единствено изискването за професионална област на придобитото висше образование, като вместо от широк кръг професионални области /икономика, математика, право, агрономство, администрация и управление, стопанско управление, инженерство, финанси/ същите се свеждат до две: стопански и правни науки, при липса на промяна във функциите и задълженията на длъжността. Това изменение не е настъпило по силата на нормативен акт, а се дължи изцяло на субективната преценка на главния секретар на Фонда. Именно тази субективна преценка е довела до стесняване на професионалната област, в която следва да е придобито висшето образование.

В случая действително е налице нова фактическа обстановка, а именно настъпила промяна в изискванията за заемане на длъжността. Тази промяна обаче е въведена с длъжностната характеристика за заемане на длъжността, утвърдена от главния секретар на ДФЗ. Променените изисквания за длъжността очевидно не стоят извън волята на органа по назначаването, напротив – те са извършени по негово изрично волеизявление, материализирано в утвърдената длъжностна характеристика. Следователно промяната във фактическото положение /въвеждането на нови изисквания за длъжността/ не се дължи на обективна причина, а на субективната преценка на една от страните по правоотношението. Изложеното обосновава извод, че не е изпълнен фактическият състав на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, на основание на която разпоредба е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателката, а именно – създадената невъзможност да не зависи от волята на страните по правоотношението.

По горните съображения оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

При този изход на спора основателна се явява претенцията на жалбоподателката за присъждане на направените по делото разноски съгласно списък по чл. 80 от ГПК, приложен на л. 233 от делото, представляващи заплатен адвокатски хонорар в размер на 1 200 лв. Съдът намира за основателно възражението на ответника за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, поради което същото следва да бъде редуцирано до минималния размер съгласно чл. 8, ал. 3 във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 1 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и МПС № 350/19.12.2019г. за определяне нови размери на минималната работна заплата за страната, а именно – 610 лв.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Д. Д. Н. заповед № 76/13.03.2020г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА Държавен фонд „Земеделие“, [населено място], [улица] да заплати на Д. Д. Н., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 610 (шестстотин и десет) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: